

Calliergi est préférable à celle qu'a suivie Alde, et qu'au contraire ce dernier donne un meilleur texte des *Pythiques* que l'éditeur de Rome. D'après cela il est convenable de réunir les deux éditions; la dernière a d'ailleurs pour elle l'avantage des scholies.

(19) — Ἀποφθέγματα φιλοσόφων καὶ στρατηγῶν, ῥητόρων τε καὶ ποιητῶν, συλλεγίντα παρὰ Ἀρσενίου Ἀρχιεπισκόπου Μονεμβασίας, καὶ ἀφιερωθέντα τῷ Παναγιωτάτῳ καὶ Μακαριωτάτῳ Πατρὶ καὶ Κυρίῳ ἡμετέρῳ Κυρίῳ Λέοντι δεκάτῳ, τῆς ἀγίας τοῦ Θεοῦ Ῥωμαϊκῆς καὶ Καθολικῆς Ἐκκλησίας ἁκρῶ Ἀρχιερεῖ, ἐν Ῥώμῃ, παρὰ Ζαχαρίᾳ Καλλιέργῃ τῷ Κρητῖ. εἰς 8^{ον}.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Τὸ βιβλίον τοῦτο δὲν ἔχει χρονολογίαν γενικῶς ὅμως οἱ βιβλιογράφοι νομίζουσι, ὅτι ἐτυπώθη κατὰ τὸ 1515 ἔτος. Ἰδε Vita e Pontificato di Leone X di Roscoe, tradotta da Luigi Bossi. Milano, 1826 τόμ. IV. σ. 116, καὶ Manuel du Libraire τοῦ Βρυέντου, Τόμ. Α', σ. 119.

(20) — Ἄλδου Μανουτίου Ῥωμαίου Γραμματικὴ. Venetiis, in aedibus Aldi et Andreae Soceri, mense novembri, M. D. xv. εἰς 4^{ον}.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ, Ἡ γραμματικὴ αὕτη ἐξεδόθη ὑπὸ Μάρκου Μουσοῦρου μετὰ τὸν ἄωρον θάνατον τοῦ Μανουτίου. Aldus immatura morte praeventus, ὡς γράφει ὁ Μουσοῦρος ἐν τῇ ἀφιερωτικῇ τοῦ ποιήματος τούτου ἐπιστολῇ του πρὸς Ἰωάννην Γρολιέρον, Γραμματέα τοῦ Βασιλέως τῆς Γαλλίας Λουδοβίκου. Περὶ δὲ τῆς σπανιότητος καὶ τῆς ἀξίας τοῦ ποιήματος τούτου ἰδοὺ τί ἀναφέρει ὁ Βρυέντος, Manuel, Τόμ. Β'. σ. 422. Grammaire rare, parce qu'elle n' a été imprimée qu'une seule fois. Le vol. est composé de 136 f. dont le dernier contient le registre et l'ancre. On trouve de plus, après le frontispice, une préface en 2 f. adressée à J. Grolier par M. Musurus. Vendu 88 fr. Rover; 61 fr. d'O. . . .

(21) — Τάδε ἔνεστιν ἐν τῇ παρουσίᾳ βιβλῶ. Θεοκρίτου Εἰδύλλια ἑξ καὶ τριάκοντα. Τοῦ αὐτοῦ ἐπιγράμματα ἐννέα καὶ δέκα. Τοῦ αὐτοῦ Πέλεκυς καὶ πτερύγιον. Σχόλια

